

Na Črnučah štiri nove krajevne skupnosti

Referendum bo 14. oktobra, zdaj pa še tečejo razprave v predvidenih novih KS

Kot smo napovedali v zadnji številki »Zbora občanov«, je bilo letošnje poletje v krajevni skupnosti Črnuče-Nadgorica za nekatere zelo delovno. Vse bolj so se zavedali, da je treba sedanjo, skoraj 60-člansko krajevno skupnost prostorsko preoblikovati. Vodstva družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov ter društev v krajevni skupnosti so pripravljala predlog delitve sedanje krajevne skupnosti na štiri nove. Seveda je veliko enostavneje zdaj to napisati, kot pa je bilo prej osnutek preoblikovanja pripraviti. Ni šlo in ne gre za preprosto prostorsko, fizično, razmejitev, pač pa je bilo treba temeljito premisliti, kako bo v novih krajevni skupnostih začela samouprava in kako bodo delale družbenopolitične organizacije.

SESTANEK DRUŽBENOPOLITIČNEGA AKTIVA

Še pred koncem avgusta, natančneje 27. 8. 1979, se je sestel družbenopolitični aktiv krajevne skupnosti in podrobno obravnaval osnutek predloga za preoblikovanje krajevne skupnosti, ki ga je pripravil Odbor za pripravo gradiva o preoblikovanju krajevne skupnosti. Udeleženci uvodne javne razprave so sprejeli predlagane meje novih krajevni skupnosti in načrt samoupravnega in družbenopolitičnega in društvenega življenja v njih.

Ena meja bi bila železniška proga. Pod njo bi ležala krajevna skupnost spodnje Črnuče (delovni naslov). Druga meja bi bila Črnušnica. Dve krajevni skupnosti bi ležali vsaka na eni strani Črnušnice in segali na jugu do železnice, na severu pa do meja z občinama Ljubljana-Siška in Domžale. Četrta krajevna skupnost bi bila od spodnjih Črnuč ločena z novo obvoznico in bi zajemala naselja Nadgorica, Ježa, Prod.

Za imena novih krajevni skupnosti je družbenopolitični aktiv predlagal imena narodnih herojev z dodatkom Črnuče. Tako bi tudi formalno nakazali tesno povezanost novih krajevni skupnosti.

NEKATERE KOMISIJE BODO SKUPNE

Vsaka od krajevni skupnosti bo imela po tem predlogu svojo skupščino in svet s stalnimi komisijami za redno izvajanje nalog krajevne skupnosti. Nekatero komisije bodo skupne za vse krajevne skupnosti, nosilec komisije pa bo krajevna skupnost, v kateri je sedež določene dejavnosti (varstvo, vzgoja, izobraževanje). O izvrševanju skupnih nalog bodo sklenili samoupravni sporazum. Prav tako bi bilo tudi delegacijami za samoupravne interesne skupnosti, delegacijo za zbor krajevne skupnosti pa bo imela vsaka krajevna skupnost.

O delitvi oziroma o organiziranosti po posameznih krajevni skupnostih bodo družbenopolitične organizacije odločale same, društva pa praviloma ne bodo delili.

KRAJANI SO ZA

Po novo predvidenih krajevni skupnostih bodo na zborih občanov razpravljali o predlagani delitvi in preobrazbi krajevne skupnosti. V javni razpravi se bodo tako oblikovala še dodatna mnenja in predlogi, saj se sestavljali predloga zavedajo, da je marsikaj mogoče še dodati in dopolniti.

Doslej sta že bila zbora občanov leve in desne strani Črnušnice. Od vsakokrat skoraj 1000 pismeno vabljenih krajanov, se je zborov udeležilo največ 80 krajanov, so zavzeto razpravljali o preoblikovanju krajevne skupnosti in še posebej govorili o potrebah. Podprli so

nadaljnjo akcijo za preoblikovanje krajevne skupnosti in se strinjali z novimi mejami. Obakrat pa so poudarili, da bo treba točno opredeliti skupne interese in način za njihovo uresničevanje.

V SAMOUPRAVI VSAK ŠESTI KRAJAN

Zbora pa sta pokazala, da postaja vse bolj nevzdržno, da o pomembnih stvareh odloča vedno le majhen odstotek občanov. Kljub kvalitetnim programom in velikim naporom izvoljenih delegatov v tej veliki krajevni skupnosti (ponekod so tako velike občine) niso uspeli pritegniti k sodelovanju večjega števila občanov in zato so na obeh dosedanjih zborih ugotovili, da je preobrazba ali poenostavitev rešeno – delitev – nujna. Če bi se občani odločili za delitev sedanje krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica na štiri nove, bi v novo izvoljenih samoupravnih organih sodeloval vsak šesti krajan, zdaj pa je v krajevno samoupravo vključen le vsak dvaintrideseti!

Naslednja zbora občanov bosta 11. septembra ob 19. uri za spodnji del Črnuč v jedilnici tovarne Elma in 13. septembra ob 19. uri v gasilskem domu v Nadgorici.

Septembra in oktobra bodo člani kadrovske komisij pri terenskih odborih SZDL obiskali občane s popisnicami evidentiranih možnih kandidatov. Občani se bodo sami odločali, na katerem področju, v katerem odboru ali komisiji bi želeli delati glede na svojo strokovnost in interes.

Iz rokovnika akcij za prostorsko preoblikovanje krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica lahko razberemo, da bo referendum o prostorskem preoblikovanju 14. oktobra 1979, o vsem v zvezi s tem pa bodo krajanje podrobno obveščeni tudi v »Zboru občanov«.

STANKA RITONJA

Nihče ni popolnoma gluha

Pogovor z Majdo Puharjevo s Centra za rehabilitacijo sluha in govora

V obrazložitvi k občinskim nagradam piše, da je Majda Puharjeva prešla to visoko priznanje za dolgoletno delo pri usposabljanju slušno in govorno prizadete mladine. Ob razgovoru v našem uredništvu nam je podrobneje opisala svoje delo in nanizala vrsto zanimivosti iz svojega poklica, ki javnosti verjetno niso poznane.

Majda Puharjeva izhaja iz prosvetne družine in tako ni čudno, da se je odločila za pedagoški poklic. Ukvarjanje z otroki, prizadetimi na sluhu in govoru, je prav tako družinska tradicija, zato se je z usposabljanjem gluhonemih začela ukvarjati takoj po končani gimnaziji. Ko nam je opisovala delo v Centru za rehabilitacijo govora in sluha,

smo izvedeli, da je njihova ustanova vzgojno-izobraževalna inštitucija posebnega tipa, ki začne s korekcijami govora in sluha že pri najmanjših otrocih. Tovarišica Majda nam je povedala, da prve motnje v sluhu opazijo

že pri otroku, ki ima komaj osem mesecev. Cilj rehabilitacije otrok pa je popolna vključitev tako prizadetih otrok in učencev v normalno življenjsko okolje. Na vprašanje, zakaj govorimo o rehabilitaciji sluha, nam je povedala, da popolnoma gluha človeka pravzaprav ni. Tudi tisti, ki je klinično popolnoma gluha, se pravi, da ima onesposobljen celotni slušni organ, v resnici ni čisto gluha, saj ima več ali manj ohranjen možganski center za sluh, ki na svoj poseben način prav tako zaznava akustične vibracije, vendar šele po posebnem in dolgotrajnem usposabljanju – rehabilitaciji. Zato je kajpak tudi delo surdopedagoga zahtevno, uspehi pa se ne pokažejo čez noč, temveč šele po naporu, potrpežljivem in dolgotrajnem delu. Takšno delo pa vsekakor zasluži družbeno priznanje.

Čez dan ali dva bodo začeli z obnovo še precej dotrajanega črnuškega mostu čez Savo. Tovarnjaki bodo do konca oktobra, ko bo obnova predvidoma končana, vozili skozi Tacev ali Šentjakob, osebni avtomobili pa bodo v eni smeri vozili preko starega črnuškega mostu, v drugi smeri pa si bodo delili »življenjski prostor« s »Kamničanom«, saj bo promet spajen preko železniškega mostu (na sliki). Za začetek del je že vse nared, gneča na cesti pa bo zdaj prav gotovo še hujša, kot smo je vajeni ob prometnih konicah, zato se najbrž tudi voznikom osebnih avtomobilov spleta zapeljati do Šentjakoba ali Tacev.

OBNOVA TITOVE CESTE NA ČRNUČAH

20. septembra začetek

Zgradili bodo hodnika za pešce in kolesarski stezi, postavili javno razsvetljava, uredili križišči z obema priključkoma ceste Geneta Štuparja in dovoz na žel. postajo

Iz sredstev presežka vpisanega posojila za ceste naj bi za Bežigradom zgradili dva objekta: obnovili Titovo cesto skozi Črnuče in uredili križišče Titova-Nemška cesta. S slednjim ne bo nič, obnavljanje Titove ceste na Črnučah pa bo bolj zamotano in tudi dražje, kot so predvidevali prvotno. Kot smo izvedeli na Soseski, ki opravlja vsa pripravljalska dela in zbira potrebno dokumentacijo za rekonstrukcijo Titove ceste, so prvotno nameravali samo rešiti problem pešcev in kolesarjev na Črnučah z ureditvijo kolesarskih stez in hodnikov za pešce. Ko je Soseska prejela nalogo, je izdelala programski projekt za odsek od črnuškega mostu do odcepa zasavske ceste in to je bila osnova za razgovore z vsemi prizadetimi pri gradnji.

Program so začeli postavljati v realne – predvsem finančne – okvire in tako prišli do odseka med obema priključkoma ceste Geneta Štuparja na Titovo cesto, za ta del pa so bila zagotovljena tudi sredstva iz presežka vpisanega posojila in del rednih sredstev komunalne interesne skupnosti Bežigrad. Nekateri novi predpisi pa so potem zahtevali še dodatna dela.

Treba bo namreč poskrbeti za zaščito podtalnice, za zaščito ljudi pred hrupom, za površ pa je prišla še zahteva po ureditvi dodatnega pasu za vozila, ki v smeri proti Ljubljani zavijajo na železniško postajo Črnuče. To pomeni, da se je prvotno predviden začetek rekonstrukcije ceste premaknil nekoliko proti Ljubljani, s tem pa je treba dodatno urediti ne samo hodnik za pešce, kolesarsko stezo in priključek ceste na žel. postajo, ampak tudi dve avtobusni postajališči. Republiški sekretariat za nosnje zadeve pa je še zahteval, da vsaj na južni strani uredijo hodnik za pešce in kolesarsko stezo do črnuškega mostu – to bodo v začetni obliki tudi naredili.

Vsa dokumentacija je zdaj zbrana, pripravljalska dela se bodo pre-

dividoma začela 20. septembra, teden dni kasneje pa bodo delno omejili promet na Titovi cesti zaradi pričetka gradnje kanalizacije. Promet bo sicer še vedno dvosmeren, le da bo širina vozišča minimalna – 6 m, prostor pa bo tudi za pešce in kolesarje. Ko bodo prekopavali Titovo cesto v polovični širini, pa bo promet izmerno enosmeren, vendar ponoči med 22. in 4. uro. Po srečnem slučaju se je urejanje Titove ceste ujelo z obnovo črnuškega mostu, v Soseski predvidevajo, da bi tudi pri obnovi Titove ceste lahko vsa dela na cestišču opravili, dokler veljajo omejitve prometa zaradi obnove mostu. Nekaj težav bo s semaforizacijo obeh križišč, saj se bojijo, da naprave do roka ne bodo nared, sicer pa bo okrog 900 m ceste skozi Črnuče dokončno v novi preobliki, s hodniki za pešce, kolesarskimi stezami, odvodnjavanjem na obeh straneh, javno razsvetljava, protihrupno zaščito in avtobusnimi postajami povsem nared prihodnjo pomlad.

anketa

Je to igra ali cirkus?

Se znamo obnašati ob nogometnih igriščih?

To pot bo naša anketa posvečena »najbolj nepomembni stvari na svetu« – nogometu! Tokrat ne gre za lepoto igre in za uživanje ob nekajurnem oddihu, pač pa za to, kako se gledalci na tekmah obnašamo. Smo mar dovolj kulturno in športno vzgojeni? Znamo prenesti poraz svoje ekipe in se spodobno veseliti ob zmagi?

● **Boris CIMPRIC** (15): »Če se gledalci na strinjajo s sodnikovi odločitvami, potem je to njihova zadeva. Zakaj bi, konec koncev, bil nekdo sodnik? Če bi jaz imel piščalko, bi ob izgredih že po dvajsetih minutah tekme, odpiskal – koneci!«

● **Peter STANTE** (16): »Predrag je ta šport, in igralci bi se morali tega zavedati! Sami gledalci pa še bolj! S svojim obnašanjem vendar v prvi vrsti škodujejo svojemu klubu, svojim ljubljencem. Kazni bi morale biti mnogo, mnogo ostrejši! Mene že počasi mineva, da bi še hodil na tekme!«

● **Tomaž JAKOPIN** (15): »Škoda zaradi nepriemnih in objestnih navijaških strasti imajo predvsem klubi sami! Tu in tam jih tudi sami razpihujejo! Zdi se mi, da bi lahko tudi organi javnega

reda, ki so na tekmah, bolj odločno ukrepali, saj so tiste skrajne navijaške skupine prav dobro znane, in so na vsaki tekmi skupaj, kjer ustvarjajo tako nemogoče vzdušje.«

● **Borut STOPAR** (15): »Navijači bi se morali med seboj dogovoriti, da bi izgrednike na nogometnih tekmah kar sami odstranili. Zlepa ali zgrda, saj takim ni prostora ob igriščih. Tudi sam sem navijač Olimpije, vendar mi ni všeč spodbujanje navijaških strasti! Še najbolj bi bilo, ko bi bile tekme za zaprtimi vrati stadionov, prenašala pa naj bi jih bolj pogosto televizija! Verjetno je to nemogoče, meni osebno pa bi bilo to še najbolj všeč...«

● **Tomaž KENDA** (15): »Res se pogosto ne znamo obnašati na javnem mestu, kakršno je tudi nogometno igrišče! Saj tako škodujemo tudi svojim ljubljencem, sami pa mečemo kaj slabo luč nase! Rad imam nogomet, a kar se zdaj dogaja na igriščih, res nima več nič skupnega s športom... Res pa je tudi, da slabši sodniki nimalokrat prilijejo še več olja na žerjavico in tako je slabo sojenje večkrat vzrok za neljube izgrede...«

I. A. – S. B

Boris Cimpric

Peter Stante

Tomaž Jakopin

Borut Stopar

Tomaž Kenda

VOZNIKI, PREVIDNO!

Otroci spet na cesti!

Pred začetkom novega šolskega leta so se predstavniki osnovnih šol, vzgojno-izobraževalnih zavodov in krajevni skupnosti pogovarjali o prometni varnosti za Bežigradom. Beseda je seveda tekla o otrocih, ki bodo na naših cestah spet vsak dan v potencialni nevarnosti in o možnih ukrepih, ki bi preprečili prometne nezgode. Kot običajno bodo otrokom na poti v šolo prišlo na pomoč prometni miličniki, kmalu pa bodo s svojim delom pričeli tudi pionirji – prometniki. Njihova naloga je zadrževanje otrok na pločniku, ko je cesta prosta pa omogočijo šolarjem varen prehod čez cesto.

Na predlog občinskega izvršnega sveta pa se bodo vsaj na začetku šolskega leta v »varovanje« vključili tudi člani Narodne zaščite, ki bodo tako razvijali še eno obliko svoje preventivne dejavnosti.

Prometna signalizacija v bližini šol je letos dobra, do pričetka šolskega leta so odstranili vse pomanjkljivosti. Otroci prvih razredov bodo tudi letos nosili rumene rutke, kljub vsem preventivnim ukrepom pa morajo biti vozniki na cesti še bolj previdni in obzirni kot običajno.

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad – Ureja uredniški odbor: Iztok Auser, Vlado Baznik, Danilo Besednjak, Tadej Bratok, Stane Drojč (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komarivi, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Šnoj (odgovorni urednik), Ivan Šušter in Neva Železnik – Telefon uredništva 314-745 – Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 – Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745; vodja uprave: Martina Vučičič – Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-878-50197 Časopis dobija brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo – tozid Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovzarja 1 – Naklada: 27.300 izvodov